

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการอบรมในกลุ่มเยาวชนชนบทที่มีความแตกต่างในระดับของการศึกษา เพศ อายุ และประสบการณ์ทางเพศ ในเขตยากจนอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยคัดเลือกตัวแทนเยาวชนจาก 5 ชุมชน จำนวน 69 คน ทั้งเพศชายและหญิง เพื่อเข้ารับการอบรมตามโปรแกรมการอบรมที่กำหนดขึ้น มีระยะเวลาอบรม 2 วัน กิจกรรมที่ใช้ในการอบรม ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มย่อยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การสนทนากับผู้มีประสบการณ์เรื่องเอดส์ กิจกรรมการตัดสินใจเรื่องเพศ การแสดงบทบาทสมมติ การให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ด้วยสไลด์ การใช้ถุงยางอนามัยและเกมถุงยางอนามัย กิจกรรมกลุ่มย่อยความเชื่อในเรื่องเพศสัมพันธ์ กิจกรรมสนทนากลุ่ม เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และผลการทำกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนมีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเชิงคุณภาพแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วม และประโยชน์ที่เยาวชนคิดว่าได้เรียนรู้จากการอบรมเป็นอย่างมาก และลักษณะการอบรมทำให้เยาวชนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมตลอดการอบรม และสามารถทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี หัวข้อการอบรมที่เยาวชนชอบตามลำดับมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ การสนทนากับผู้มีประสบการณ์เรื่องเอดส์ สไลด์เรื่องโรคเอดส์ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโรคเอดส์ การใช้ถุงยางอนามัย การตัดสินใจเรื่องเพศ การแสดงบทบาทสมมติ เยาวชนได้ใช้ความรู้จากการอบรมการจัดทำสื่อเพื่อเพื่อน ซึ่งได้แก่ ภาพวาด บทกลอน และคำขวัญ

การใช้โปรแกรมการอบรมที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายประเภท และเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมมากที่สุด จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความกระตือรือร้น และสนใจเรียนรู้ตลอดการอบรม เป็นการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในการที่จะสื่อความรู้เรื่องโรคเอดส์ให้กับเยาวชนอื่น ๆ แต่การอบรมโดยใช้กลุ่มที่ละกันระหว่างเยาวชนที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทางเพศไม่ช่วยทำให้คะแนนด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติเรื่องโรคเอดส์ หลังการอบรมสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรม

Abstract

This research aimed to study results of using the structured program on AIDS with rural youths of different ages, sex, level of education and sex experiences. Sixty-nine youths were selected from 5 villages in Khon Kaen Province. The training was conducted in two days. Activities in the training program included interviewing experts on AIDS, conversation with HIV infected persons, making decision about sex practice, role playing, providing knowledge on AIDS, using condom and condom game, beliefs on sex practice, and recreation activities. Data were collected by using a questionnaire and analysed with grouped t-test. Qualitative data were also collected from various activities conducted in the program.

The scores on knowledge, practice and attitudes related to AIDS of the youths were not significantly different comparing before and after the training. However, results of the qualitative data showed a conflict with the results from the questionnaire.

The activity most interested by the youths was the conversation with HIV infected persons. By using a mixed group of youths in rural areas indicated that the differences in ages, sexes, level of education, and sex experiences did not effect the scores on AIDS to increase knowledge, practice and attitudes after the training.

คำนำ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ให้การช่วยเหลือและสนับสนุน ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วันชัย วัฒนศัพท์ ประธานมูลนิธิอุทิสเพื่อเด็กไทยในชนบท และคุณอุทิศ พุทธสฺส เลขานุการมูลนิธิอุทิสเพื่อเด็กไทยในชนบท จังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในด้านสถานที่ในการอบรมและที่พักสำหรับเยาวชนที่เข้ารับการอบรม รวมทั้งอำนวยความสะดวกในระหว่างการอบรม และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนการคัดเลือกเยาวชนเข้ารับการอบรม ขอขอบคุณผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านบ้านผือที่ให้ความร่วมมือในการจัดอบรมในครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “ไทยเที่ยวไทย ช่วยไทยพัฒนา” ที่ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

พ.ศ. 2539